

REDAKCIJAS SLEJA

Vasara beigusies, un ir sācies jauns mācību gads un jauni izaicinājumi.

Jau otro gadu tiekamies jaunajā skolas ēkā, un gaitenī vairs nešķiet tik sveši. Atkal satikšanās ar klases-

biedriem un draugiem nes lielu prieku visiem, bet tikai svarīgi neaizmirst, ka jāsāk arī mācīties un uzkrāt zināšanas.

Kā sākam šo mācību gadu?

Sācies Jaunais 2022./2023. mācību gads. Pirmais mēnesis tik tiešām ir paskrējis vēja spārnem. Liekas, tikai nesen vēl spīdēja silta saule, un varēja izbaudīt laiku bez jakas, bet te nu jau kokiem krāsainas lapas krīt. Jau pirmajā skolas dienā visi ģimnāzisti bija saliedēti sarunās par savu vasaru tā, it kā vasara būtu bijusi kā parasta nedēļas nogale. 7.klašu skolēniem bija neliels satraukums par jaunu sākumu, bet 12.klases jau uzreiz saprata, ka šis gads tomēr būs nedaudz grūtāks un nopietnāks nekā pārējie.

Ko tas nesīs? Ko no tā sagaidām? „Maģiskās” komanda devās noskaidrot, ar kādām emocijām šo gadu uzsāk ģimnāzisti.

Dārta Elīza Macijevska (7.b): „Sākumā bija laimīgs, bet pēc pirmās nedēļas bija mazliet, ka atrodos šeit. Visi ģimnāzijā ir tik laipni, pretimnākoši, čakli un vienkārši smaidīgi un pozitīvi.”

Alberts Markuss Buske (7.b): „Bija gan skumīgi, gan priecīgi. Skumīgi, jo bija jāatvadās no draugiem un skolotājiem iepriekšējā skolā. Bet prieks, ka esmu jaunā skolā, vairāk iespēju un grūtāks līmenis.”

Marta Kārklīņa (7.c): „Es šo gadu uzsāku ar laimīgām emocijām, jo tas ir jauns dzīves posms, ar jauniem draugiem.”

Niks Stepanovs (8.a): „Šis pirmais septembris bija daudz savādāks, salīdzinājumā ar pagājušo gadu. Šogad es jau zināju šo skolu, zināju klasesbiedrus, un nebija it nekāda satraukuma. Tas bija priecīgs brīdis, kad es atkal pēc vasaras varēju satikt klasesbiedrus un skolotājus.”

9. un 12.klasēm, arī vienpadsmitajiem, eksāmeni vairs nav aiz kalniem, tāpēc sāciet gatavoties laicīgi.

Bet uztraukties tikai par skolu arī nevar, tāpēc jāatceras, ka jāatvēr laiks sev, jāseko līdzi savai veselībai (arī mentālajai), jādzer daudz ūdens, jāēd daudz garšīgu ēdienu, jāizpriecejas un, protams, jāatpūšas, un jāieelpo svaigs gaiss.

Un novēlējums no manis – labu mācīšanos un lielas izklaides Jaunajā mācību gadā!

Foto no personīgā arhīva
Paula Keiša (11.b)

Diāna Rudene (8.a): „Pirmais septembris bija ļoti interesants. Tāds, kuru gaidīju, bet arī nē. Bija lieliski atkal redzēt vecos klasesbiedrus un iepazīties ar jaunajiem, kā arī redzēt, kas jauns ir gaidāms šinī mācību gadā.”

Kristofers Šmits (12.b): „Kā šo gadu iesāksi, tā to arī pavadīsi. Un šim semestrim ir bijis tiešām labs sākums – gan Sporta diena, gan pingponga turnīrs, gan arī Fukšu pasākumi.”

Artūrs Pētersons (12.b): „Tik tiešām šis mācību gads iesākās labi, taču vajadzēja arī pacensties pierast. Šogad ir sākusies jaunā mācību programma, tāpēc stundu saraksts pārsvarā sastāv no eksaktajiem priekšmetiem - priekšmetu skaits ir samazinājies. Ļoti priecē, protams, arī jaunie spēļu galdi – galda futbols un pingpongs. Starpbrīžos ir nodarbe.”

Skolotāja Ligita Irbe: „Mācību gads pienāca straujiem soļiem, jaunu Skolēnu padomes sastāvu un jauniem ģimnāzistiem. Tā kā šo mācību gadu krāsojām baltā krāsā, tad arī ļoti ceru, ka šis būs labākais gads ģimnāzijas vēsturē, kas mērķtiecīgi mācīs mūs sadarboties, lai kopīgi piedzīvotu radīprieku ikkatrā mācību stundā un pasākumā un izjustu piederības apziņu savai klasei un skolai. Svinēsim katru dienu, kad tiksīmies klātienē, piepildot ikdienu ar smaidiem, pozitīviem vārdiem.”

Alberts Markuss Buske (7.b)
Krista Kokare (8.a)
Viesturs Priednieks (12.b)
Jānis Lipskis (12.b)

ĪSZIŅAS

- 1.septembris - Zinību dienā atkal satikšanās ar klasesbiedriem, skolotājiem un draugiem.
- 2.septembrī Plašākas izglītības pieredzes diena, kurā ikvienam bija iespēja iepazīties un izmēģināt spēkus skolas interešu izglītības pulciņos.
- 7.septembris - pirmā Skolēnu padomes sēde. Tiek vēlēti sektoru vadītāji.
- 9.septembrī 9.b un 11.b klase piedalās 24.Karogu svētkos un izcīna godalgotas vietas.
- 21.septembrī nodarbība ar personības izaugsmes treneri Kristapu Kravali par sava laika mēdžmentu.
- 23.septembris – Ģimeņu sporta diena, kur klases ģimeniskā vienotībā cīnās par uzvaru. Piedalās arī vecāku komanda.
- 28.septembris - *bildīšdiena*. Uzņēmām skaistus klases, skolas un personīgos foto.
- 30.septembris - Skolotāju diena. Mūsu mīlie skolotāji saņēma ziedus, mīlus apsveikumus un sirsnīgu koncertu.
- 26.-30.septembrī Sporta sektors organizēja pingponga mačus.
- 3.-7.oktobris fukšu Zvaigžņu nedēļa. 7. un 10.klases tika pārbaudītas, saliedētas un uzņemtas ģimnāzistu pulkā.
- 13.-15.oktobrī ģimnāzijā notiek Erasmus dienas, kuru ietvaros notiek erudīcijas spēle „Vienoti dažādībā”.
- Jau pavisam drīz rudens brīvlaiks. Baudot rudens lapu zeltu, smelsimies spēku jaunam darba cēlienam.

Paula Keiša (11.b)

Visi ceļi veda uz pedagoga amatu

No pirmā septembra pie mums strādāt atnākuši vairāki jauni skolotāji, tajā skaitā ir datorikas skolotāja **Aiva Šmugā**. Šajā intervijā atklāsim, kā skolotāja nonāca ģimnāzijā, ar ko pirms tam nodarbojās un ko domā par mūsu skolu.

Kāpēc Jūs nolēmāt kļūt par skolotāju Madonas Valsts ģimnāzijā?

- Nav tāda viena noteikta iemesla. Sakrita vairākas lietas, jo es pirms tam strādāju kādā profesionālās pilnveides skolā, bet tur bija jāstrādā vakaros. Vēlējos strādāt arī

pa dienu, ne tikai pa vakariem.

Ar ko Jūs nodarbojāties pirms kļuvāt par ģimnāzijas skolotāju?

- Pēdējā darba vieta man ir bijusi Jāņa Simsona Madonas mākslas skolā. Tur es biju datorgrafikas skolotāja. Bet pēdējā laikā esmu bijusi bērnu kopšanas atvaļinājumā. Jaunākajam bērnam ir viens gadiņš.

Kāpēc Jūs vispār kļuvāt par skolotāju?

- Labs jautājums, es nesen aizdomājos par to. Neesmu ieguvusi tādu izglītību augstskolā, jo man nekad nebija doma kļūt

par pedagogu. Tā vienkārši notika, visi ceļi veda uz pedagoga amatu.

Kādi ir Jūsu pirmie iespaidi par Madonas Valsts ģimnāziju?

- Ir nedaudz citādāk, nekā kad es mācījos, jo pati esmu pabeigusi Madonas Valsts ģimnāziju. Es mācījos pirmajā septītajā klasē, kas tika uzņemta pēc Madonas Valsts ģimnāzija nodibināšanas. Grūti teikt, ka tas ir pirmais iespaids, jo tāds man jau sen ir izveidojies, tomēr tas ir labs iespaids, jo līdz ar to šeit esmu atgriezies un nāku strādāt.

Vai ir kas īpaši raksturīgs ģimnāzijai?

- Esmu pamanījusi, ka novadā Madonas Valsts ģimnāzija ir izslavēta ar tās tradīcijām un vērtībām, ko tā arī pārstāv. Es, audzinot septīto klasi, arī esmu pamanījusi, ka neviens īpaši nesūdza par pasākumiem, jo tie vienmēr ir interesanti.

Kā Jūs pavadāt savu brīvo laiku?

- Mana brīvā laika nodarbe tagad pamatā būs bērni, viņi vēl ir maziņi un rūpes par viņiem aizņem ļoti daudz laika. Mans hobijs ir tautiskās dejas, es dejuju tautas deju ansamblī "Vidzeme" vairāk nekā desmit gadus, sāku dejojot tieši ģimnāzijā, desmitajā klasē.

*Foto no personīgā arhīva
Terēze Turka (8.b)*

Skolas prezidents - par pasākumiem

Pagājušā mācību gada noslēgumā notika skolas prezidenta vēlēšanas, un ģimnāzisti pieņēma lēmumu - par prezidentu jākļūst nevienam citam kā **Viesturam Šēnbergam (11.b)**. Intervēju Viesturu, lai uzzinātu, kas viņu mudināja uzņemties šo svarīgo pienākumu un ko skolēni no viņa var sagaidīt.

Kas Tevi pamudināja pieteikties vēlēšanām?

- Mani kļūt par prezidentu mudināja gan Skolēnu padomes dalībnieki, gan arī draugi, tāpēc izlēmu, ka ir jāpamēģina: sanāks - sanāks, nesanāks - nesanāks.

Kādas rakstura īpašības ir nepieciešamas skolas prezidentam?

- Kā prezidentam tev ir jābūt atbildīgam, zinātkāram, atjautīgam un komunikablam, jo katra diena tev ir saistīta ar komandu, tev tā ir jāvada, jāinformē un jāatbalsta.

Kādi ir Tavi prezidenta pienākumi?

- Prezidenta galvenais pienākums ir vadīt Skolēnu padomes komandu, kā arī pārstāvēt skolu dažādos pasākumos un uzturēt sava veida mieru.

Kā Tu raksturotu savu komandu—Skolēnu padomi?

- Skolēnu padome, manuprāt, šogad ir izveidojusies ļoti veiksmīgi, jo sektoru vadītāji atbildīgi pilda savus pienākumus, kā arī piedalās skolēnu padomes sēdēs. Aktīvi uztur kontaktu ar klašu pārstāvjiem. Vienmēr ir radoši, atsaucīgi un pieklājīgi.

Ko mūsu skolā vajadzētu uzlabot?

- Pēc manām domām, skolā covid dēļ pazuda dažas tradīcijas, kā balles un citi pasākumi. Un man tieši tā arī pietrūkst, jo tas mūsu skolas dzīvi padara interesantāku un patīkamāku.

Ko skolēni var no Tevis sagaidīt?

- Es vēlos vienkārši padarīt skolas ikdienu nedaudz vieglāku, ar pasākumiem, jo pasākumu tapšanas laikā klases saliedējas.

Kurš ir Tavs mīļākais pasākums ģimnāzijā, kāpēc?

- Mans mīļākais pasākums ģimnāzijā noteikti ir Īsfilmu festivāls, jo īsfilma ļoti labi parāda, kāda klase patiesi ir - kādas tai ir intereses, tās radošumu un māku parādīt sevi publikai.

Ko Tu novēlētu ģimnāzistiem jaunajā mācību gadā?

- Es gribu novēlēt, lai šis mācību gads ir pilns ar piedzīvojumiem - gan labiem, gan arī ne tik labiem, jo vajag dzīvīvi pieredzēt visu, kā arī novēlu sasniegt savus šī gada mērķus un izbaudīt ceļu līdz to mērķu sasniegšanai.

*Foto no personīgā arhīva
Matīss Dailīdens (11.b)*

Minūti pirms vēlēšanām

Tuvojoties 1.oktobra Saeimas vēlēšanām, kuras nu jau ir noslēgušās, 12.a un 12.c klasei 16.septembrī bija iespēja tikties ar 8 politiķiem, kuri katrs pārstāvēja savu partiju - Apvienotais Saraksts (Artūrs Portnovs), Attīstībai/Par! (Viesturs Zeps), Latvija Pirmajā Vietā (Viktors Ščerbatihis), Republika (Elvijs Ozols), Jaunā Vienotība (Viktorija Anna Graudiņa), Nacionālā Apvienība (Zigfrīds Gora), Konservatīvie (Vita Robalte), Progresīvie (Jānis Šķesteris). Pasākums tika organizēts sadarbībā ar jaunatnes organizāciju Klubs „Māja”.

Skolēni tika sadalīti grupās pa 4, un katrai grupai bija tā iespēja diskutēt ar katru no partijas pārstāvjiem, uzdodot savus jautājumus par sev interesējošām tēmām. Nodarbības galvenais mērķis bija skolēnus iepazīstināt ar partijām un palīdzēt saprast, par ko balsot vēlēšanu dienā. Pēc pasākuma dalībnieki atzina:

Katrīna Ubagovska (12.a): „Pateicoties šai nodarbībai guvu ieskatu politikā, bet nepatika dažu politiķu attieksme, piemēram, politiķis no partijas LPV nepārtraukti skatījās telefonā un pārējos uzskatīja par neeksistējošiem. Sarunas laiks īsti nepalīdzēja man izlemt, par ko balsot, jo, protams, katrs cīnās par savu pašlabumu. Bija daži politiķi, kuri sniedza vispārējas atbildes, bet citi - detalizēti. Nevarēju saprast, kam ticēt, kam nē, jo, kā jau iepriekš minēju, katrs vēlas savu un darīs visu, lai to dabūtu. Tāpēc visu mēģināju uztvert kritiski.”

Felicita Trokša (12.c): „Patika, ka guvu kaut kāda veida pieredzi, jo neko īsti nesaprotu no politikas. Dažas partijas mani pārliecināja.”

Agnese Ērgle (12.c): „Pasākumā ieguvu pieredzi, kā tikties ar pieredzējušiem, „slaveniem” cilvēkiem, izteikt savu viedokli. Man nepatika dažu deputātu kandidātu attieksme pret skolēniem, ieinteresēja deputātu dzīves pieredze, ieteikumi. Pēc pasākuma man radās vairāki varianti, par kurām partijām balsot, noderēja izvēlē.”

Kadrija Sekste (12.a): „Tā bija iespēja uzzināt katras partijas mērķus un domas par dažādām tēmām. Notikušās diskusijas neietekmēja manu izvēli, par ko balsot vēlēšanu dienā. Nodarbība bija noderīga, lai izglītotu citus, kas par vēlēšanām neinteresējas. Mani pārsteidza daudzu politiķu domas par ģimenes nozīmi. Tomēr ne visi partiju pārstāvji sniedza skaidras atbildes.”

Jūlija Ginta Cerbule (12.c): „Patika tas, ka varēja uzzināt vairāk par katru no klātesošajām partijām un to pārstāvjiem. Pasākums deva iespēju saprast, par ko balsot Saeimas vēlēšanās.”

Kēta Juta Kunce (12.a): „Bija interesanti uzklaut, kā viņi sevi un savu partiju prezentē. Runājot ar politiķiem, tāpat netiku skaidrībā, par ko balsot, jo beigās nobalsoju par kaut ko pavisam citu. Ir nepieciešamas šādas un līdzīgas nodarbības, bet varbūt ar nedaudz vairāk atvēlētu laiku.”

Kristīne Krista Ubagovska (12.c): „Nepatika, kā jau deputāti aplinkus runāja, nevarēja tieši atbildēt uz jautājumiem, bija grūti visu uztvert, koncentrēties. Tomēr jebkāda pieredze ir laba pieredze. Kaut gan man neinteresē politika, vismaz ir radies kāds iespaids”

Edgars Frīdvalds (12.a): „Sarunas ar politiķiem palīdzēja veikt izvēli un izslēgt partijas, kuru uzskatus es neatbalstu. Ieteiktu nelaist garām tādu izdevību, jo piedalīšanās vēlēšanās ir katra Latvijas pilsoņa pienākums!”

Helena Haase (12.c): „Bija patīkami iepazīt deputātus, to pārstāvētās partijas, iespēja uzdot sevī interesējošus jautājumus. Guvu priekšstatu par Latvijas nākotnes plāniem partijā, par kuru partiju balsot, par kuru drīzāk nē.”

Katrīna Bērziņa (12.a): „Ļoti labi, ka bija dota šāda iespēja uzzināt ko vairāk par dažādām partijām, kas kandidēja 14.Saeimas vēlēšanās. Man šīs sarunas īsti nepalīdzēja izvēlēties, par ko balsot, jo 5 minūšu saruna ar partijas pārstāvi bija par maz, lai uzzinātu par partiju un tās uzskatiem. Pārsvārā visi politiķi bija atvērti jautājumiem un arī uz tiem sakarīgi atbildēja.”

Foto autors Jēkabs Dzenītis
Diāna Grudule (12.a)
Adriāns Romanovskis (12.b)

Darīt lietas, kas nepatīk

21.septembrī Madonas Valsts ģimnāzijā norisinājās 10.-12.klašu skolēnu tikšanās ar personīgās produktivitātes un "high performance" treneri Kristapu Kravali, lai noskaidrotu veiksmīga laika menedžmenta principus. Pasākums notika projekta „Kontakts” ietvaros, kura mērķis ir uzlabot skolēnu labbūtību skolas vidē.

Tikšanās laikā skolēni varēja ieklausīties speciālista padomos un izvirzīt savus nākotnes mērķus. Paša K.Kravaļa aicinājums skolēniem ir uzdrīkstēties un stāties pretī bailēm, un būt par „pretstraumētāju” jeb, vienkārši sakot, darīt lietas, kas varbūt nepatīk, tomēr uzlabo tavu pašsajūtu. Ne vienmēr dzīvē viss ir viegli, un bieži vien, kad parādās kaut mazā-

kais šķērslis, mēs domājam, ka nevarēsim to pārvarēt, un lielākoties izvēlamies vieglāko ceļu, tomēr dažkārt ir vērts pacīnīties, lai sasniegtu augstākus rezultātus.

Sanija Juška (10.a) pastāstīja: „Man šī tēma likās ļoti aizraujoša, manuprāt, K.Kravaļa teiktais bija ļoti interesants un iedvesmojošs. Tas lika pārdomāt, kā mēs dzīvojam un ka ikdienā aizmirstam par daudzām svarīgām lietām.”

Līva Palička (10.a) atzina: „Manuprāt, K.Kravalis iedvesmoja ļoti daudzus jauniešus kļūt par pretstraumētājiem, atšķirtībā no citiem lektoriem, viņa runa bija ļoti interesanta.”

Emīlija Vilcāne (10.a)

Septītā Ā

1.septembris sākās ar uztraukumu, prieku un cerībām par visu jauno - skolu, klasesbiedriem un skolotājiem. Zinību dienas rītā, uzvelkot jaunās skolas formas, sperot pirmos soļus ģimnāzijā, satiekot draugus un iepazīstot skolas kārtību, satraukums lēnām atkāpās.

7.a klase ir neliela - valodas virziena klase. Tajā mācās 18 interesantas personības, no kurām daudziem patīk sports, papildus mācās māksla skolā, rada vai aktīvi klausās mūziku, dodas uz dejām un mīl grāmatas.

Mūsu klases karogā ir žurka – žiperīgs, gudrs un pielāgoties spējīgs dzīvnieks. Klasē ir daudz sportistu, un žurkas ir pazīstamas ar savu ātrumu un veiklību.

Mēs esam ļoti priecīgi par mūsu klases skolotāju Zani Beģi-Beggi, kura māca vizuālo mākslu un mājturību. Viņa ir ļoti interesanta un gudra skolotāja, kas vienmēr mūs atbalsta un iedrošina, kad tas nepieciešams.

Ceļš ir iesācies jauki, un mēs kā žurkas kāri gaudam katru zinību gaudu. Novēlam visiem labu mācību gadu!

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Emīlija Jaujeniece (7.a)*

7.b - gatavi doties ģimnāzistu ceļos

Visi zina to sajūtu, kad brauc uz skolu pēc garā vasaras brīvlaika. Esi ļoti satraucies, jo zini, ka šajā gadā viss būs citādāk nekā iepriekš. Dārtas Elīzas Macijevskas atziņa: „Pati lielākā emocija bija uztraukums. Uztraukums par to, kāda būs mana jaunā klase. Īstenībā izrādījās, ka visi ir diezgan jauki.”

1.septembra pasākums bija salīdzinoši īss. Runas nebija īpaši garas, un muzikālie priekšnesumi iepriecināja visus apkārtējos klausītājus. Kad devāmies uz klasi, visi bija nedaudz nobijušies. Klases audzinātāja izskatījās stingra, dažiem no viņas nedaudz bija bail, bet, kad viņa sāka runāt un jokoties, sapratām, ka mums ir vislabākā skolotāja.

Dalība MOT bija patīkams pārsteigums. Skolotāja jeb Elīna, tā viņa sevi lika saukt, ļoti interesanti novadīja divas mācību stundas. Viņa mums mācīja, kā visiem saprasties un saliedēties kā klasei. Mēs noteikti bijām smieklīgākā klase, kas pie viņas iet uz nodarbībām. Visi smējāmies līdz nalamam. 7.b noteikti nevar sagaidīt nākamo tikšanos... Lelde Cielaka pastāstīja: „Par MOT nodarbībām domāju visu to labāko, jo visa klase tur var iegūt kaut ko jaunu, mācās sadarboties un pavadīt laiku kopā.”

Pirmais lielais klases izaicinājums—Fukši. Nedēļa, par ko visi runāja jau pirms skola bija sākusies. Man patika iztēloties, ka esmu kāds multfilmu varonis vai dziedātājs, bet, ja esam pilnīgi godīgi, tad fukšu tēmas nebija pašas interesantākās. Mūsu klase noteikti varētu izdomāt labākas. Atvai-

nojos divpadsmitajiem, bet tā ir. Veidot priekšnesumu gan mums ļoti patika. Saprast, kāds tas būs, izdomāt deju kustības, dziesmu, ko dziedāsim, un beigās to visu nuprēnēt pārējiem. Jasmīna Stromberga par Fukšiem teica: „Man patika Fukši, jo bija neparasti uzdevumi un sodi. Manuprāt, ceremonija un priekšnesumi bija ļoti jauki, smieklīgi un interesanti.”

Un noslēdzot, kāpēc 7.b

ir vislabākā klase? Atbild Lelde Cielaka: „Mūsu klase ir ļoti atraktīva un darbīga. Mums nav bail piedalīties dažādos izaicinājumos un uzdevumos. Mēs varam izdarīt visu, tāpēc esam vislabākie!” Papildina Dārta Elīza Macijevska: „Mūsu klasē interesanti ir tas, ka puse no klases ir mākslinieki vai mūziķi, un pārējie ir sportisti, esam līdzsvarā. Tāpēc arī esam vislabākie!”

Mēs esam vislabākā klase, jo, esot kopā, mums rodas daudz jaunu ideju. Visi varam izpausties savā veidā. Kopā varam gan izdomāt sarežģītas lietas, gan pasmieties par dzīvi. Esam pašpārliecināti par sevi un esam gatavi doties tālāk ģimnāzistu ceļos. Paldies par silto uzņemšanu un iespēju mācīties šajā skolā!

*Foto no MOT nodarbības, autore Ligita Irbe
Elza Džuljeta Berga (7.b)*

Pirmā 7.c

Mēs esam viena no jaunajam Madonas Valsts ģimnāzijas klasēm - 7.c. Interessants fakts par mums — mēs esam pirmā 7.c klase Madonas Valsts ģimnāzijas vēsturē.

Mūsu klasē ir 17 skolēni un stilīga skolotāja. Mūsu klasē pārsvarā ir sportisti un mākslinieki, bet ir arī muzikanti. Mēs, 7.c, esam ļoti aktīvi. Mēs vienmēr piedalāmies skolas organizētajās aktivitātēs. Fukšos mēs bijām 1 no divām klasēm, kuras nosargāja savu karogu. Mums ir ļoti liels gods mācīties Madonas Valsts ģimnāzijā!

Klases audzinātāja Aiva Šmugā par 7.c saka: „7.c klasē ir ļoti kolorīti un atraktīvi skolēni. Šajā mēnesī ir izveidojies lielisks kodols, kas spēj apvienot visu intereses un vēlmes, lai veiksmīgi piedalītos dažādos skolas pasākumos. Mums ir ļoti aktīva klases vecākā, kas spēj gan atbildīgi izpildīt visus pienākumus, gan ar entuziasmu iesaistās visās skolas aktivitātēs. Šīs klases audzēkņiem patīk uzzināt ko jaunu un bieži diskutēt ar skolotājiem par dažādām tēmām. Lai gan jau šobrīd klase ļoti labi sadarbojas, bet zinu, ka ar laiku viņi kļūs par vēl ciešāku domu grupu.”

*Foto no klases arhīva
Helēna Roštoka (7.c)*

10.a - spožas zvaigznes

Šogad skolas gaitas Madonas Valsts ģimnāzijā 10.a klasē uzsāka 13 skolēni: 10 meitenes un 3 zēni. Par spīti mazajam skaitam, mēs esam ļoti saliedēti un radoši. Mūsu klasi padara īpašu tas, ka mēs katrs esam unikāli savā veidā un jomā. Mūsu klasē ir gan sportisti, gan radoši talanti citās jomās, kā mūzika, māksla. Pateicoties Fukšu nedēļai, mūsu klase saliedējās vēl vairāk, visiem parādījām, ka esam spožas zvaigznes skolas galaktikā. Mūsaprāt, ar laiku kļūsim vēl spēcīgāka komanda.

*Fukšu nedēļas foto no klases arhīva
Emīlija Vilcāne (10.a)*

Kopā stiprāki - 10.b

2022.gada 1.septembrī no dažādiem Vidzemes nostūriem sanāca kopā daudz dažādu skolēnu, veidojot 10.b klasi. Esam dažādi, bet uz šo klasi nācām ar vienādām vēlmēm un idejām par nākotni šajā skolā. Viena no tām - mums

visiem ļoti patīk ceļot, ieskaitot skolotāju, tāpēc ticam, ka mums vēl priekšā būs daudz aizraujošu piedzīvojumu.

Jau pirmajās dienās sapratām, ka iegūsim visu, ko vēlamies, ja palīdzēsim viens otram. Šī gada Fukšu nedēļā to izjutām visvairāk, jo nebija tādas dienas, kad kāds no klases neizpalīdzēja citam. Šajā nedēļā mēs arī izjutām, kā ir būt bez klases audzinātājas, kura vienmēr mūs atbalsta, jo viņa devās Erasmus projektā, bet katru dienu mūsu klases WhatsApp grupā mēs dalījāmies, kā mums veicas, un priecājāmies par skolotājas vizīti skaistajā Itālijā.

Mums ir ļoti paveicies gan ar talantīgiem klasesbiedriem, gan ar mūsu jauko klases skolotāju Diānu Vaidoti, kura mūs uzmundrina un iedrošina. Kopā mēs esam 31: 13 puīši un 18 meitenes. Esam pati lielākā klase skolā. Divi mūsu klasesbiedri šobrīd ir Amerikā un Itālijā, tāpēc šo pusgadu mācāmies bez viņiem.

Šī gada Sporta dienā mēs pierādījām, ka esam mērķtiecīgi un kopā vēl stiprāki. Caur dažādiem notikumiem un grūtībām mēs kļūstam vēl vienotāki un ceram, ka tādi arī paliksim. Ģimnāzija ir ļoti brīnišķīga vieta, lai to īstenotu, tāpēc mēs cenšamies būt vislabākie!

*Foto autors Dāvis Veckalniņš
Līna Bērziņa (10.b)*

Spīts un neatlaidība – labākā motivācija?

5.septembrī vairākas klases tikās ar aktīsi un teātra režisori Ingu Tropu. Arī 11.a klase piedalījās šajā nodarbībā, kur aktrise dalījās ar savu dzīves stāstu, kā viņa nejauši nokļuva Latvijas Kultūras akadēmijā, kā viņas spīts palīdzēja viņai un ko viņa plāno nākotnē.

Tikšanās sākumā lielākā daļa klases Ingu atpazīna pēc viņas atveidotās lomas seriālā "Ugunsgrēks". Ja kāds nezināja, kas viņa ir, un sola biedrs čukstot stāstīja par Ievas lomu, aktrise tikai klusi nosmaidīja un turpināja iesākto.

Viss sākās ar Ingas vēlmi studēt žurnālistiku un būt par karsto punktu žurnālisti. Jau pusaudžu vecumā režisore piedalījās savas skolas avīzes veidošanā, organizēja dažādus pēcpastundu pulciņus un pat bija sarunājusi dabūt filmu kameru, lai varētu veidot sižetus par skolu.

Arī dumpinieckiskais raksturs Ingai ir palīdzējis vairākārt. Nejaušā nonākšana Latvijas Kultūras akadēmijā ir sakritības un spīta apvienojums. Gaidot labu draugu, akadēmijas koridorī aktrise satika režisori Māru Ķimeli, kas ar savu teikto ļāva noprast, ka cilvēkam, kas neko nezina par teātri, nav iespējas tikt akadēmijā. Ingai vienmēr ir patīcis pierādīt teiktā pretējo, tieši tāpēc viņa piedalījās atlasē, lai tiktu Latvijas Kultūras akadēmijā. Kad viņa izturēja visas atlases kārtas, viņai bija jāpieņem grūts lēmums – jāstudē bērnības sapnis žurnālistika vai jaunatklātā teātra režija.

Skaidrs, ka Inga izvēlējās studēt teātra režiju, un tā nonāca mūsu ekrānos gan kā aktrise, gan kā režisore. Bet ārpus teātra, režisore ir aktīva gan sava dēla dzīvē, gan pastāvēšanā par saviem principiem. Jau vasaras sākumā viņa deva zemessarga zvērestu, kā arī uzsāka brīvprātīgā dienesta apmācības.

Par tikšanos 11.a klases skolēni pastāstīja:

Amanda Rimša: „Nodarbība ar Ingu Tropu bija ļoti iedvesmojoša. Lika saprast, ka viss ir iespējams, ja tikai to ļoti vēlas, kā arī spītība citreiz var būt laba lieta. Lika arī aizdomāties, ka varbūt tomēr nevajag mēģināt kaut ko pierādīt tikai citiem, bet arī sev. Manuprāt, šī nodarbība bija tiešām noderīga.”

Rēzija Kļaviņa: „Man ļoti patika iepazīt Ingas dzīvesstāstu. Bija interesanti uzzināt, kam ir jāiet cauri, lai nonāktu tur, kur viņa tagad atrodas. Man pašai ļoti interesē kultūra un kultūras joma. Pati ļoti vēlētos nākotnē darboties tajā vai vismaz ap to, tāpēc šādas sarunas ar līdzīgi domājošiem cilvēkiem man ir ļoti noderīgas, lai saprastu, vai tiešām tas ir tas, ko es vēlos

nākotnē. Arī Ingas ieteikumi, risinājumi, problēmas lika aizdomāties. Man bija ļoti interesanti klausīties un uzdot jautājumus, jo šī tēma bija ļoti saistoša man. Man prieks, ka Madonas Valsts ģimnāzija deva mums šādu iespēju, es ļoti izbaudīju un novērtēju.”

Samanta Terēze Rumpīte: „Man bija interesanti uzzināt Ingas Tropas dzīves gājumu, humoristiskos atgadījumus, ikdienas ritējumu un šī brīža darba gaitu. Klausoties par viņas augstskolas periodu, es aizdomājos par savām nākotnes izvēlēm. Patika klausīties cilvēkā, kurš dara savu sirdslietu un apzinās savas slinktās un labās īpašības.”

Monta Iecelniece: „Brīvajā laikā man patīk skatīties intervijas, un es daudz dzirdu no slavenībām, ka viņi vienmēr ir vēlējušies šo darbu, bet Ingai bija pavisam savādāk! Viņa gandrīz pat netīšām tika pie šī darba, tāpēc viņas stāsts un kā nonāca pie saviem sasniegumiem, likās unikāls un pat pārsteidzošs.”

Reinis Mārtiņš Bondars: „Man patika aktrises stāsts par to, kā viņa nonāca līdz teātrim, tas bija kas nedzirdēts. Šajā gadījumā viņa atteicās no sava sapņa, lai pierādītu pretējo kāda teiktajam.”

Sofija Dmitrijeva: „Man patika tas, ka viņa izstāstīja savu dzīves gājumu. Interesanti bija klausīties, ko viņa ir sasniegusi un kā viņai izdevās to visu paveikt. Noteikti bija vērts paklausīties un iedvesmoties no Ingas Tropas.”

*Foto 9.b klase kopā ar Ingu Tropu,
foto autore Anita Tropa
Vivita Baltause (11.a)*

Paldies, skolotāj!

30.septembrī mūsu skolā tika atzīmēta Skolotāju diena. Skolotāju diena ir īpašs pasākums. Šajā dienā sakām paldies skolotājiem par viņu ieguldīto darbu katra skolēna izaugsmē. Pirms skolotāju dienas tika veikta skolotāju aptauja, lai uzzinātu skolotāju motivējošākos teicienus, kā arī iecienītākās dziesmas. Visas dienas garumā skolas radio atskaņoja skolotāju sirds dziesmas, bet skolotāju teiceni tika izmantoti pasākuma scenārija tekstam. Mūsu skolotāju moto ir tik iedvesmojoši arī mums:

- Ja tu kaut ko ļoti vēlēties, tad Visums palīdzēs, lai tava vēlēšanās īstenotos.
- Ja tu domā, ka nevari, tu nevarēsi, un ja tu domā, ka tu vari, tu vari.

- Dzīvot ar prieku- tas vairo spēku darīt labu!
- Būt mierā, pateicībā un ļauties...
- Brīnumi notiek, ja tiem tic! Ticiet, un viss notiks!

Skolotājus pasākuma dienā pie aktu zāles durvīm sagaidīja ar skolēnu sagatavotiem ziedu pušķiem. Skolotāji varēja baudīt skaistu, skolēnu sarūpētu koncertu, kurā izskanēja dažādi muzikāli sveicieni. Skolotājiem bija sarūpēti arī video sveiciens no katras ģimnāzijas klases, kā arī īpašs video sveiciens no mūsu skolas absolventes Līvas Puķītes.

Kamēr skolotāji baudīja šo jauko pasākumu, tikmēr 12.klašu skolēni ķērās pie skolotāju pienākumiem un vadīja mācību stundas 7.-11. klasēm.

Elizabete Pelse (12.c)

Kā klājas absolventiem

Vienmēr, uzsākot jauno mācību gadu, kamēr iepazīstam jaunās ģimnāzistu sejas, ir sajūta, ka kāds skolā tomēr pietrūkst. Tie ir iepriekšējā mācību gada absolventi. Nez, kā viņiem klājas? Vai viņi ilgojas pēc ģimnāzijas? Tad nu meklējam iespēju ar dažiem no viņiem sazināties.

Stella Putniņa (12.a klases absolvente):

„Sveicieni visiem, kas palikuši Madonas Valsts ģimnāzijā. Es mācos Rīgas Stradiņa universitātē, starptautisko mārketingu un reklāmu.

No ģimnāzijas pietrūkst atmosfēras un skolotāju, ar kurām starpbrīžos var parunāt par teju jebkuru tēmu.

Sākumā bieži gribējās atvērt biezo ekonomikas burtiņu, lai atsauktu atmiņā mācīto. Noder arī skolēnu mācību uzņēmuma pieredze. Augstākā matemātika, vismaz šobrīd, absolūti neizskatās pēc matemātikas, kādu mācījāties vidusskolā, taču vēlāk arī tur zināšanas, kas apgūtas ģimnāzijā, būšot noderīgas.

No ģimnāzijas esmu ieguvusi arī dažas praktiskas lietas. Pirmā mācību stunda, kas pavadīta uz gaitenī kāpnēm, jo skolotāja Emerita Beļāuniece bija nikna par mūsu pastāvīgo 5 minūšu kavēšanu, iemācīja būt punktuālākam. Rīgā nokavēts tramvajs var nozīmēt arī nokavētu lekciju. Arī mājturības zināšanas noder, piemēram, gatavojot ēdienu, bet ģimnāzijas pasākumi attīstīja radošumu. Un, protams, ikrīta sportiņš, kāpjot kalnā, pozitīvi ietekmēja fizisko formu.

Novēlu izbaudīt to, ka katru skolā satikto cilvēku zini, pazīsti vai vismaz pirmā septembra bildēs esi redzējies.”

Agate Aizpurve (12.a klases absolvente):

„Es tagad studēju Rīgas Stradiņa universitātē, Psiholoģijas fakultātē. Jāatzīst, ka man iet *„kā pa kalniem”*. Ir grūti brīžī, kad informācijas un darbu šķiet pārāk daudz. Taču to atspēko interesantās lekcijas un pārsteidzošie fakti, ko es uzzinu par mums, cilvēkiem.

No ģimnāzijas visvairāk pietrūkst kopīguma sajūtas un ģimeniskuma. Patīkami atcerēties piedzīvotos pasākumus, starpbrīžus un atmosfēru, kas valdīja skolas telpās. Pietrūkst arī klases audzinātājas Emeritas Beļāunieces.

No Madonas Valsts ģimnāzijas es esmu paņēmusi ne tikai akadēmiskas zināšanas, bet arī spēju labāk komunicēt un sadarboties ar citiem.

Es iesaku tagadējiem ģimnāzistiem vienkārši izjust un izbaidīt notiekošo. Gan pozitīvās emocijas, gan grūtības. Iespējams, ka šī pieredze būs noderīga nākotnē, kā arī skolā pavadītais laiks mūs veido par personībām un ļauj veidot pamatus sapratnei par sevi, pārējiem un pasauli mums apkārt.”

Paula Stradiņa (12.b klases absolvente):

„Man iet lieliski, studēju augstskolā, kurā ļoti vēlējos tikt - Rīgas Stradiņa universitātē, studiju programmā *„Audiologopēdija”*.

Jā, man pavisam noteikti pietrūkst Madonas Valsts ģimnāzijas! Pietrūkst fantastisko un pārdomāto skolas pasākumu, superīgo klasesbiedru un klases audzinātājas Agneses Liepiņas, kā arī kopīgo klases pasākumu. Un pietrūkst arī interesanto un aizraujošo vēstures un kulturoloģijas stundu pie skolotājas Maritas, kā arī foršo fizikas stundu pie skolotājas Vijas, kad vienkārši runājām par dzīvi.

Mācoties ģimnāzijā, esmu ieguvusi spēju pielāgoties neparedzētām situācijām, jo ne vienmēr viss norit pēc plāna, arī studijās, bieži vien parādās kāds jauns darbs, kas jāpilda, vai kāds jauns kabinets, kur pēkšņi jābūt, pat, ja grafikā ir rakstīts kas cits. Visu laiku ir jāspēj ātri reaģēt un rīkoties, lai neko

nenokavētu un visu izdarītu korekti.

Tagadējiem ģimnāzistiem es novēlu izbaudīt ikkatru pasākumu, ikkatru mācību stundu, pat ikkatru fizikas, matemātikas un latviešu valodas ieskaiti, jo laiks skrien ātri. Un ir *forši*, ja pēc vidusskolas absolvēšanas var ar lepnumu stāstīt, ka mācījies Madonas Valsts ģimnāzijā un ir daudz interesantu atmiņu. Un vēl es novēlu nebaidīties izrādīt iniciatīvu un izkāpt ārpus savas komforta zonas, lai augtu un iegūtu jaunu pieredzi, jo tā noteikti turpmāk noderēs.”

Indra Pelša (12.b klases absolvente):

„Man šobrīd klājas labi. Esmu uzsākusi mācības Latvijas Universitātē, Pedagoģijas, psiholoģijas un mākslas fakultātē, lai kļūtu par matemātikas skolotāju. Šobrīd mana ikdiena sastāv no lekcijām un semināriem, taču cenšos arī iepazīt un apskatīt Rīgu.

Man ļoti pietrūkst Madonas Valsts ģimnāzijas. Pietrūkst skolotāju, ar kuriem varēja

parunāt kā ar draugiem. Bieži atceros parasto skolas ikdienu, kura bija piepildīta ar maziem, bet īpašiem mirkļiem, klasesbiedru jokiem un kopābūšanu. Pietrūkst pati skolas aura, jo tur varēja justies kā mājās.

Viens no lielākajiem ieguvumiem ģimnāzijā ir laika plānošana, jo tas palīdz nepazust starp uzdotajiem darbiem. Ģimnāzijā iemācīja sekot saviem sapņiem un mērķiem, ko ir svarīgi neaizmirst dažādos lūzuma posmos. Taču pats svarīgākais ir nebaidīties būt tieši tāds, kāds esi, jo tikai patiesums var palīdzēt atvērt jaunas iespēju durvis.

Ģimnāzistiem novēlu izbaudīt kopā būšanu, jo tieši tas rada košākas atmiņas par ģimnāziju. Novēlu nebaidīties sekot saviem sapņiem, pat ja tie nesakrīt ar citu domām, jo tikai mēs paši esam savas dzīves un nākotnes veidotāji.”

Foto no personīgā arhīva

Ance Lūse (12.b klases absolvente):

„Šobrīd varu teikt, ka man iet tīri okei, skolā, protams, darbu un jaunās vielas ir daudz, bet man patīk tā neatkarība, ko piedāvā augstskola. Mācos Biznesa augstskolā *“Turība”* par pasākumu producenti.

Nevarētu teikt, ka man pietrūkst vidusskolā apgūstamā viela, bet skolotāji pavisam noteikti. Bieži vien gremdējos atmiņās par skolotājas Maritiņas stundām, piedzīvojumiem matemātikas stundu laikā. Ļoti ilgojos pēc mīļās Madonas Valsts ģimnāzijas padomītes, jo augstskolas padome nav tas, tā vairs nav ģimene, kas palīdzēs pie jebkurām grūtībām.

Droši varu teikt, ka ģimnāzija man ir iemācījusi patstāvību, šobrīd šīs iegūtās zināšanas palīdz laika plānošanā, BET nevaru aizmirst par - *„pēdējā brīža pēdējo brīdi”*, ja to es nebūtu iemācījiesies darbojoties padomē, tad varētu būt visādi. Ģimnāzistiem iesaku — piekristiet jebkam, ko jums piedāvā - OBLIGĀTI. Pieredze, ko jūs iegūsi, runājot ar skolotājiem un klasesbiedriem, vienmēr noderēs, lai kur jūs arī dotos. Kā arī noteikti apmeklējiet skolēnu padomīti, jo augstskolas padome nav tas. Mācoties vidusskolā, liekas, ka darbu ir daudz un neko negribas darīt, bet, ticiet man, augstskolā ir pilnīgi kaut kas cits - tāpēc baudiet vidusskolu un nesūdzieties!

Katrīna Ubagovska (12.a)

Mācās izstrādāt projektus

Septembra sākumā Ilze Bārbale no 11.b klases un Elizabete Pelse no 12.c klases 2 dienas piedalījās “Eiropas Solidaritātes korpuss” Solidaritātes projekta apmācībās Siguldā.

Solidaritātes projektus iniciē, izstrādā un īsteno jaunieši vismaz 5 cilvēku komandā, kopīgi risinot vietējai sabiedrībai aktuālus izaicinājumus. Projekti ir 2 līdz 12 mēnešus.

Piedaloties projekta apmācībās, abām meitenēm bija iespēja darboties dažāda veida aktivitātēs, risināt vietējai sabiedrībai aktuālos izaicinājumus, iegūt jaunas zināšanas un prasmes, kā izstrādāt projektu.

Uz sarunu tikai aicināta **Ilze Bārbale (11.b)**:

Kāpēc izvēlējies piedalīties tieši šī projekta apmācībās?

- Projekta apmācībās nolēmu piedalīties, jo jau iepriekš esmu piedalījies viena cita projekta („Kontakts”) apmācībās un zināju, ka šis projekta veids (solidaritātes projekts) būs daudz izaicinošāks.

Kādi ir Tavi ieguvumi, piedaloties projekta apmācībās?

- Noteikti jaunas zināšanas un pieredze. Man liels ieguvums ir projekta rakstīšanas prasme, kas noteikti man dzīvē varētu noderēt. Bet lieliski ir tas, ka šajās projekta apmācībās nav tā, ka tu tikai visas trīs dienas pavadi pie datora, ieurbies ekrānā, un raksti projektu. Šīs apmācības ir papildinātas ar aktivitātēm, kas paplašina tavu redzesloku, un tā tas arī saucas – neformālā izglītība. Mans ieguvums šādās apmācībās pavisam noteikti ir jauni draugi, paziņas, kontakti, kas turpmāk var lieliski noderēt.

Kas sagādāja vislielākās grūtības?

- Savas idejas noformulēšana, lai citi to spēj uztvert viegli un saprotami. Reizēm tiešām ir grūti savu ideju pasniegt citiem tā, lai citi saprot un jūtas ieinteresēti.

Kāds bija Tavs ieguldījums šī projekta ietvaros?

- Domu „brainstorming”, lai būtu pēc iespējas vairāk unikālu un interesantāku ideju, kas piesaistītu cilvēkus.

Vai Tev ir vēlme turpināt piedalīties šāda tipa projektos arī turpmāk?

- Noteikti. Man liekas, Solidaritātes projekti ir fleksibli budžeta ziņā, kā arī, uzrakstot un realizējot solidaritātes projektu, beigās ir iespēja saņemt Youthpass sertifikātu. Un, pavisam noteikti, iesaku izmēģināt projektu rakstīšanu arī citiem, jo visas šīs zināšanas, ko var iegūt šeit, patiešām ir un būs ļoti noderīgas arī dzīvē.

Foto no personīgā arhīva
Zane Kuldperka (11.a)

Ģimeņu sporta diena

No 23.septembra līdz 30.septembrim Latvijā un visā Eiropā notika Eiropas Sporta nedēļa, kuras mērķis ir motivēt cilvēkus kļūt fiziski aktīviem ikdienā, vairot izpratni par fizisku aktīvu cilvēku ieguvumiem – veselībai, darba spējām, vispārējai dzīves kvalitātei.

Prieks, ka tieši 23.septembrī, Eiropas Sporta nedēļas pirmajā dienā, ģimnāzijas sporta laukumā norisinājās Ģimeņu sporta diena. Piedalījās ne tikai skolēni, bet arī vecāki, kuri pavadīja dienu dažādās fiziskās un prāta aktivitātēs. Šī gada sporta dienā bija jaunas stafetes un uzdevumi, kas nav bijuši citus gadus, piemēram, „Līdzsvars”, „Purvs”, „Soda metieni līdzsvarā” un „Trāpi mērķī”. Liels ieguvums ir jaunais sporta inventārs, kas tika iegādāts, lai varētu īstenot jaunās stafetes. Inventārs būs noderīgs arī citu sporta dienu organizēšanai.

Kamēr citi sportoja, mākslinieciskie skolēni izpaudās uz papīra, radot zīmējumus par tēmu „Kustība”. Aktivitāšu noslēgumā visas komandas tika dāsnī atalgotas.

Mēs devāmies skolas gaitenā, lai uzzinātu, ko sko-

lēni domā par sporta dienu:

Ulla Luīze Zelča (7.c): „Ļoti jautri, vienīgi ilgi nācās gaidīt apbalvošanu un tējai par maz cukura bija. Tā viss patika!”

Paula Keiša (11.b): „Bija jūtama satiecība un atbalsts no klases. Cīņa pret pretiniekiem bija sīva. Pavadīju labi laiku!”

Kāds, kas vēlējās palikt anonīms: „Nebija forši! Nevarēja just cieņu no pretinieku komandas. Vajadzēja arī nedaudz foršākas, atraktīvākas stafetes, lai visa klase varētu piedalīties! Būtu bijis patīkamāk, ja visām klasēm balvā būtu bijusi pica.”

Laura Dubrovskā (12.c): „Nebija īsti pārdomāts! Nepiemērot laikā rīkots. Bet mūzika fonā man patika, bija laba!”

Šis pasākums notika pateicoties MVĢ Attīstības fonda izstrādātajam projektam nevalstisko organizāciju projektu konkursā. Projektu finansē Madonas novada pašvaldība.

Foto autore **Anete Bukovska (12.a)**
Kristiāna Kartušina (9.a)
Edgars Vasariņš (9.a)

Aizvadīti 24.Karoga svētki Liepsalās

9.septembrī pulkveža Oskara Kalpaka dzimtajās mājās Ošupes pagastā „Liepsalās” norisinājās 24.Karoga svētki, kuros piedalījās arī Madonas Valsts ģimnāzijas komandas — 9.b klase un 11.b klase. Pasākuma mērķis ir veicināt patriotismu, Tēvzemes mīlestību un saglabāt piemiņu par O.Kalpaku.

Sākumā notika Karoga svētku atklāšana, kur dalībniekiem pastāstīja par pasākumu, tā mērķiem un no-

teikumiem. Kad svētki bija atklāti, komandām uzreiz bija jādodas uz pirmo aktivitāti. Kopā bija 11 dažādas aktivitātes, kuras bija jāveic pēc laika grafika. Pasākums ilga visu dienu, tas bija bagāts ar dažādām aktivitātēm, kurās bija jāpierāda katras komandas sadarbība. Bija gan jāsporto, gan jādzied, gan jāpierāda savas zināšanas par Latvijas vēsturi, tautsdziesmām, pirmo palīdzību un jāuzfilmē video sveiciens Latviešu Virsnieku apvienības simtgadei. Par katru aktivitāti komandas saņēma punktus.

7.-9.klašu grupā piedalījās 9 komandas, kas ir daudz vairāk nekā citās vecuma grupās. No 9.b klases pasākumā piedalījās divas komandas — „Bebri” un „Mašīnas”. Komanda „Bebri” ieguva 3. vietu. 11.b klases komandai 1.vieta 10.-12.klašu grupā.

Pēc pasākuma 9.b klases skolēni atzina:

Alise Bartuša: „Šis pasākums ļoti apvienoja mūsu klasi, mēs ļabi sadarbojāmies.”

Alekss Kozolis: „Visvairāk man patika militārā stafete, jo tur bija visvairāk fiziski jādarbojas.”

Renāte Gaponova: „Man patika stafete, kurā bija 5 minūšu laikā jānodzied pēc iespējas vairāk dziesmas.”

Marta Luīze Kļaviņa: „Man patika vakars, kad bija iedegtas lāpas un mēs dziedājām dziesmas.”

Ance Platača: „Kad devāmies mājās, autobusā bija patīkams nogurums, bet mēs slēdzām dažādas klases dziesmas un dziedājām tām līdzī.”

*Foto no 9.b klases arhīva
Marta Luīze Kļaviņa (9.b)
Alise Bartuša (9.b)*

Jaunieši diskutē par Madonu 2030.gadā

14. oktobrī 11.a un 11.b klase devās uz skolas aktu zāli, kur tikās ar britu muzeju speciālistu, vienu no vadošajiem pasaules līmeņa ekspertiem ilgtspējīgas attīstības jomā Henriju Makgī. Tēma bija par Madonas ilgtspējas attīstību.

Klasēm bija jāveido saraksts, kādu gribētu redzēt Madonu 2030.gadā, kā arī bija jāuzzīmē savas idejas un jāpastāsta par to visiem pasākuma dalībniekiem. Bet tā nebija ikdienišķa prezentācija, jo darbu vajadzēja prezentēt angļu valodā, mūsu ciemiņš latviešu valodu diemžēl nezina. Tā visi varēja atsvaidzināt savas angļu valodas zināšanas.

Sajūtas bija dažādas. **Viesturs Šēnbergs** no 11.b stāstīja: „Pēc manām domām, nodarbība ar H.Makgī bija salīdzinoši interesanta. Nodarbībā, pildot uzdoto uzdevumu, varēja saskatīt to, cik dažādi katrs domā, jo kāds vairāk domāja par ekonomiku, bet kāds vairāk par to, kā viņam pietrūkst. Katrā ziņā nodarbība bija vērtīga.” **Samanta Terēze Rumpīte** no 11.a pauza: „Tikšanās ar Henriju Makgī bija ļoti noderīga un interesanta. Viņa stāstītais un mūsu grupu uzdevums lika tiešām aizdomāties, kādu saredzu Madonu 2030.gadā. Visi jautājumi par sabiedrību, dabu un pilsētas attīstību likās vienkārši uzrakstīti, bet tomēr vajadzēja *papeldēties* savā jauniesā nākotnes redzējumā. Vēl man patika dzirdēt viņu runājam angļu valodā, jo tik bieži nesanāk sastapties ar ārvalstu cilvēkiem, kuru dzimtā valoda nav latviešu valoda.” **Zane Kuldperka** no 11.a sacīja: „Visa pieredze

bija ļoti interesanta. Bija diezgan jautri spriest par to, kā turpmākajos gados Madonu varētu mainīt uz labo pusi. Man arī ļoti patika klausīties, ko citi skolēni domā par pārmaiņām mūsu pilsētā.”

Bet H.Makgī nebija vienīgais ciemiņš ģimnāzijā, arī no Madonas pilsētas vidusskolas piedalījās skolēni. **Mikuss Liepiņš** no Madonas pilsētas vidusskolas 12.klases teica tā: „Pasākums lika aizdomāties, ko mēs paši savas dzīves laikā varam mainīt vai palīdzēt mainīt Madonā, kā arī apzināties, kā trūkst Madonā. Man noteikti patika darbs grupās. Lai gan sākumā likās, ka valoda varētu sagādāt šķēršļus darbā, bet, kad sākām strādāt, angļu valodas zināšanas bija pietiekami labas, lai visu varētu paveikt ar smaidu.” Madonas novada pašvaldības Attīstības nodaļas pārstāve **Inga Strazdiņa** sacīja: „Priecājos par iespēju piedalīties šajā pasākumā, un uzklaut jauniesu redzējumu par to, kādu Madonas pilsētu viņi vēlētos ieraudzīt 2030.gadā. Jaunieši ir nozīmīga sabiedrības daļa, un viņu viedoklis ir svarīgs, jo šodienas jaunieši veidos Madonas nākotni. Uzklaut jauniesu viedokli, ir gandarījums, ka jaunieši spēj saskatīt, kas pilsētā ir uzlabojams, turklāt lielākā daļa ideju ir reālas un praktiski īstenojamas. Jauniesu idejas tika piefiksētas, lai ņemtu to vērā, plānojot Madonas novada attīstību. Paldies pasākuma organizatoriem un jauniešiem.”

Paula Keiša (11.b)

2022

Rudens balle

Katru gadu karalis Rudens balli rīko,
tur ielūgti visi, kam krāsu ir gana.

Samta kleitas, zelta kroņi,
Lapu dejas un vēja ritmi.
Viskrāšņākie tērpi, viskošākās lapas,
Vai tad par daudz priekš gada balles?

Liega mūzika, klusas čalas,
Deju kartes, kļavu valši,
Bet viesi pa vienam izklīst,
Līdz pils kļūst tukša.

Katru gadu Rudens balli rīko,
tur piedalās visi, kam krāsu ir gana.

Bet viesim nav dūšas atzīt, ka karalis ir izputējies-
ne pavasarim, ne vasarai.

Vienīgi Ziema, Sala valdniece, taisnību saka,-
balle reiz beigsies,
vai tas bija tā vērts?

Agnese Ērgle (12.c)

Pasaule tukša šķiet
Tik vientuļa
Un mākoņi skumji
Pa debesīm traucas
Tik viens uz šīs
Pasaules viens
Kad nav tev
Blakus nevienš

Emīlija Vilcāne (10.a)

Nav tev lielas izvēles,
Kā citi ļaudis melš,
Jau izdomātas paralēles,
Jau izlemts ir tavs ceļš,

Un katrs solis ko tu sper,
Iet pēc moiru lielā plāna,
Un katra atklāsme kas ķer,
Tev par pirmo vietu māna.

Jāzeps Jaujenieks (10.b)

Pilieni krīt viens pēc otra,
Liela kauja ir starp tiem,
Debess nu tās dēļ ir mitra,
Jāizdzīvo nu ir visiem!

Pilieni nu ķer un jauc,
Tos par sevi mazākos,
Un kad vējš tiem pretī kauc,
Tad tas sašķeļ lēnākos.

Daži nu jau biezās segās,
Citi mazi, pliki mīt.
Bet visi katras kaujas beigās,
Tik un tā uz zemes krīt.

**Jāzeps Jaujenieks
(10.b)**

Miniatura „Rudens skumjas”

Rudens man nepatīk!

Šīs slapjās, slidenās, krītošās lapas. Šie miglainie un ledaini aukstie rīti. Visu nakti un rītu no debesīm tikai skumju pilītes pakšķ. Šie slidēni slapjie ceļi un dubļainie grāvji. Šīs skumjas un pelēkās sajūtas manī.

Atzīstos, ka zeltaini krāsotās lapas skaisti gozējas kokos. Piekrītu, ka sēnes ir jautri meklēt, bet tikai ne tārpū apdzīvotās.

Dažiem šis gadalaiks patīk, bet man tomēr nē. Kas tajā rudenī tik labs?

Jasmīna Štromberga (7.b)

Pastāsti man

Pastāsti man, kur esi bijis,
Pastāsti man, kā tev gāja.
Te, šajā pasaulē, tu neesi viens,
Te citi vēl daudz, ko gaida.

Nestaidies, svešinieks, nevajag skriet -
Bez domām, bez prāta vien zudušie klīst.

Te vietas pietiks un ausu tāpat,
Patiec, svešinieks, pastāsti man!

Agnese Ērgle (12.c)

Miniatura „Mainīgais vīriņš”

Drēgnais, siltais vīriņš spiež mums vaigos vēju. Tas ir atkarīgs no viņa paša garastāvokļa.

Mainīgs vīriņš ir ļoti. Dažreiz viņš tiešām liek domāt, ka ir ledus auksts kā neatsaldējams aisbergs. Viņš ir kā divas dažādas personas. Citdien viņš ir kā oranžs lauvas amors, kurš met mums sarkanās lapas, kas gruzd no saules verdošās uguns.

Tas sasaldē cilvēku prātus un liek domāt, ka nekam nederam. Paralēli citiem dod uguni, siltumu, jaukumu. Viņa seja ir neparasta, tur ir pilns ar košiem krāteriem, zeltainiem lapu koridoriem, kas mirdz viņa acīs.

Tāds nu ir mūsu negodīgais rudens!

Renārs Lazdups (7.b)

Redaktore: Paula Keiša

Redkolēģija:

Kerija Krēmere, Emīlija Jaujeniece, Elza Džljeta Berga, Alberts Markuss Buske, Luīze Miglone, Helēna Roštoka, Krista Kokare, Terēze Turka, Kristiāna Kartušina, Edgars Vasariņš, Alise Bartuša, Marta Luīze Kļaviņa, Sanija Juška, Emīlija Vilcāne, Adriana Kampe, Līna Bērziņa, Zane Kuldperka, Vivita Baltause, Matīss Dailīdens, Diāna Grudule, Katrīna Ubegovska, Viesturs Priednieks, Jānis Lipskis, Adrians Romanovskis

Konsultante: Kristīne Lukaševica